

The Sin of the Spies- A Cautionary Tale

Class #2

Shoshana Schechter

Deuteronomy 1:8

(8) See, I place the land at your disposal. Go, take possession of the land that the LORD swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to assign to them and to their heirs after them.

דברים א':ח

(ח) רֵאָה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת־הָאָרֶץ
בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה'
לְאֲבוֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לְתַת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם:

Deuteronomy 1:22-28

(22) Then all of you came to me and said, "Let us send men ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to." (23) I approved of the plan, and so I selected twelve of your men, one from each tribe. (24) They made for the hill country, came to the wadi Eshcol, and spied it out. (25) They took some of the fruit of the land with them and brought it down to us. And they gave us this report: "It is a good land that the LORD our God is giving to us." (26) Yet you refused to go up, and flouted the command of the LORD your God. (27) You sulked in your tents and said, "It is

דברים א':כ"ב-כ"ח

(כב) וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כְּכֹלְכֶם וַתֹּאמְרוּ
נִשְׁלַחְהָ אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ וַיַּחְפְּרוּ־לָנוּ
אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ אֵתְנוּ דִבָּר
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָעַלְהָ־בָהּ וְאֵת
הָעֵרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֵלֵינוּ: (כג) וַיִּטֵּב
בְּעֵינַי הַדִּבָּר וְאָקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר
אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ: (כד) וַיִּפְּנוּ
וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכְּלָל
וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ: (כה) וַיִּקְחוּ בְיָדָם
מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשֻׁבוּ
אֵתְנוּ דִבָּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: (כו) וְלֹא
אַבִּיתֶם לַעֲלֹת וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי ה'
אֱלֹהֵיכֶם: (כז) וַתִּרְגְּנוּ בְּאֶהְלֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאֵת ה' אֵתְנוּ הוֹצִיאֵנוּ

because the LORD hates us that He brought us out of the land of Egypt, to hand us over to the Amorites to wipe us out. (28) What kind of place are we going to? Our kinsmen have taken the heart out of us, saying, 'We saw there a people stronger and taller than we, large cities with walls sky-high, and even Anakites.'"

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֶתְנוּ בְיַד
הָאֹמְרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ: (כח) אָנָּה ו
אֲנַחְנוּ עַל־יָם אַחֲיֵנוּ הַמָּסוּ אֶת־לִבְבָנוּ
לְאֹמַר עִם גְּדוֹל וָרֵם מִמֶּנּוּ עָרִים
גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי
עַנְקִיִּים רָאִינוּ שָׁם:

Rashi on Deuteronomy 1:22

(1) AND YE APPROACHED ME ALL OF YOU — all of you: in a crowd. But further on (Deuteronomy 5:20, 21) it states, "Ye approached me, even all the heads of your tribes, and your elders, and ye said, Behold [the Eternal our God] hath shown us [His glory and His greatness]": That approach to me was a fitting one — young people showing respect to their elders, letting these precede them, and the elders showing respect to the heads of the tribes that these should precede them. Here, however, ye approached me, all of you, in a crowd, the young pushing aside their elders, the elders pushing aside the heads (Sifrei Devarim 20:1). (2) וישבו דבר AND THEY SHALL BRING US WORD — i.e. they shall report to us in what language they speak (Sifrei Devarim 20:3). (3) את הדרך

רש"י על דברים א': כ"ב

(א) ותקרבוני אלי כלכם. בערבוביא; ולהלן הוא אומר (דברים ה') "ותקרבוני אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן ה'ראינו וגו'", אותה קריבה היתה הוגנת – ילדים מכבדים את הזקנים ושלחום לפניהם, וזקנים מכבדים את הראשים ללקת לפניהם, אבל כאן "ותקרבוני אלי כלכם" בערבוביא – ילדים דוחפין את הזקנים, וזקנים דוחפין את הראשים (ספרי): (ב) וישבו אתנו דבר. באיזה לשון הם מדברים: (ג) את הדרך אשר נעלה בה. אין דרך שאין בה עקמימות: (ד) ואת הערים אשר נבא אליהן. תחלה לכבש (שם):

BY WHAT WAY WE
MUST GO UP — you will rarely find
a road in which there is not some
zigzag course (Sifrei Devarim 20:4).
AND
UNTO WHAT CITIES WE SHALL
COME first to capture them (cf.
Sifrei Devarim 20:5).

Numbers 13:1-3

(1) The LORD spoke to Moses,
saying, (2) “Send men to scout the
land of Canaan, which I am giving to
the Israelite people; send one man
from each of their ancestral tribes,
each one a chieftain among them.”
(3) So Moses, by the LORD’s
command, sent them out from the
wilderness of Paran, all the men
being leaders of the Israelites.

Numbers 13:27-32

(27) This is what they told him: “We
came to the land you sent us to; it
does indeed flow with milk and
honey, and this is its fruit. (28)
However, the people who inhabit the
country are powerful, and the cities
are fortified and very large;
moreover, we saw the Anakites
there. (29) Amalekites dwell in the
Negeb region; Hittites, Jebusites, and

במדבר י"ג:א-ג'

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב)
שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיְתַרּוּ אֶת־אֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטֵּה אֲבֹתָיו
תִּשְׁלַחוּ כָל נַשְׂיָא בָהֶם: (ג) וַיִּשְׁלַח
אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל־פִּי ה'
כָּלֶם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
הַמָּה:

במדבר י"ג:כ"ז-ל"ב

(כז) וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָנּוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת
חֶלֶב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה־פְרִיָהּ: (כח)
אָפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ
וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי
הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם: (כט) עַמְלֵק יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי
יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל־הַיַּם

Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan.” (30) Caleb hushed the people before Moses and said, “Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it.” (31) But the men who had gone up with him said, “We cannot attack that people, for it is stronger than we.” (32) Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, “The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size;

וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: (ל) וַיְהִי כָלֵב
אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֶה
נַעֲלֶה וְיִרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַל
לָהּ: (לא) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ
אָמְרוּ לֹא נוֹכַל לְעֲלֹת אֶל־הָעָם
כִּי־חָזַק הוּא מִמֶּנּוּ: (לב) וַיִּצְיֵאוּ דִבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ
בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אַכְלֵת יוֹשְׁבֶיהָ
הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
אֲנָשֵׁי מְדוֹת:

Ramban on Numbers 13:2

(1) SEND ‘LECHA’ (THEE) MEN.
“As you see fit. I do not command you [to send them], but if you wish [to do so], send them. [G-d said this] because the Israelites came [to Moses] and said, *Let us send men before us*, as it is said, *And ye came near unto me every one of you...* But the explanation of this subject is as follows: The Israelites wanted [to act] in the way that all those who come to wage war in a foreign country do, namely to send out men to become acquainted with the roads and entrances to the cities; so that

רמב"ן על במדבר י"ג:ב'

(א) שלח לך אנשים לדעתך אני איני מצווה לך אם תרצה שלח לפי שבאו ישראל ואמרו נשלחה אנשים לפנינו כמו שנאמר (דברים א כב) ותקרבון אלי כולכם וגו'... אבל ישוב הענין בזה כי ישראל אמרו כדרך כל הבאים להלחם בארץ נכריה ששולחים לפניהם אנשים לדעת הדרכים ומבוא הערים ובשובם ילכו התרים בראש הצבא להורות לפניהם הדרכים כענין שנאמר (שופטים א כד) הראנו נא

when they return [from their mission], the scouts will go at the head of the army, to show them the way, in a similar manner to that which it says, *Show us, we pray thee, the entrance into the city*. Thus [the Israelites wanted the reconnaissance party] to advise them which city they should attack first, and from which direction it would be easy to capture the Land. This is what they said explicitly, *and they [the spies] shall bring us back word of the way by which we must go up, and the cities unto which we shall come*, that is to say, the cities into which we shall come first, and from which we will enter the whole country. Now this is the correct guidance [to give] to anyone who [plans to] conquer a country. And so did Moses himself do, as it is said, *And Moses sent to spy out Jazer*, and Joshua the son of Nun also [sent] *two spies*. It was for this reason that [the people's request to send out scouts] pleased Moses, for Scripture does not [allow man] to rely on a miracle in any of its affairs. Instead, it commands those who go out to battle to arm themselves, to take [all necessary] precautions, and to set ambushes [if needed], as Scripture relates in connection with the battle for [the city of] Ai, which was by command of G-d, and similarly in many places. Then Moses consulted

את מבוא העיר ושיתנו להם עצה באיזו עיר ילחמו תחלה ומאיזה צד יהיה נוח לכבוש את הארץ וכך אמרו בפירוש (דברים א כב) וישיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים וגו' כלומר הערים אשר נבא אליהן תחילה ומשם נבא בכל הארץ וזו עצה הגונה בכל כובשי ארצות וכן עשה עוד משה עצמו שנאמר (במדבר כ"א:ל"ב) וישלח משה לרגל את יעזר וכן ביהושע בן נון (יהושע ב א) שנים אנשים מרגלים ועל כן היה טוב בעיני משה כי הכתוב לא יסמוך בכל מעשיו על הנס אבל יצוה בנלחמים להחליץ ולהשמר ולארום כאשר בא הכתוב במלחמת העי (שם ח ב) שהיתה על פי השם ובמקומות רבים אז נמלך משה בשכינה ונתן לו השם רשות ואמר לו שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען וידעוה ויגידו לכם ועל פיהם תתיעצו בענין הכבוש

the Divine Presence and G-d gave him permission, saying, "*Send thee men, that they may spy out the land of Canaan and become acquainted with it, and bring back a report to you, and according to their information you should take counsel regarding the conquest.*"

Ramban on Deuteronomy 1:23

(1) AND I TOOK TWELVE MEN OF YOU. He did not praise them as being princes [of their tribes] and their being *leaders of the children of Israel*, for, since they acted wickedly, he would not speak in praise of wicked men.

Alshich on Torah, Deuteronomy 1:22

(1) (8) Why did Moshe leave out all of their evil speech and say that they said, "It is a good land?" If it was a land that eats up its inhabitants, as they had said, how was the land good? And not only that, but he said that they said, "that the LORD our God is giving to us." And it was just the opposite - they (actually the people) said (Numbers 14:2), "Why is the LORD taking us to that land to fall by the sword?" (2) **You approached me.** In addition to their

רמב"ן על דברים א':כ"ג

(א) ואקח מכם שנים עשר אנשים לא שבח אותם בנשיאותם והיותם ראשי בני ישראל כי אחרי שהרשיעו לא יספר בשבח הרשעים:

תורת משה - אלשיך, דברים

א':כ"ב

(א) ותקרבון אלי כלכם כו'. ראוי לשים לב. אומרו וישיבו אותנו דבר ויאמרו טובה הארץ כו' כי לא אמרו כי אם עז העם ולא נוכל לעלות אל העם ויוציאו דבת הארץ רעה כי ארץ אוכלת יושביה היא ולמה השמיט משה כל דבתם רעה ואמר שאמרו טובה הארץ אם אוכלת יושביה כמאמרם היתה איך היתה

your sin when you remained silent as I appointed the judges, you sinned with seditious speech. **All of you.** Do not think that Moshe should have spoken to their hearts and prevented them from sending the spies, because here he states that they did not give him a chance to speak, and they came having already decided amongst themselves. There was no way of speaking against them.

טובה הארץ ... שהיה די יאמר וישיבו אתנו דבר כי טובה הארץ כו'. אך יאמר כי ב' כתות היו. אחד אשר לקחו מפרי הארץ ויורידו אלינו שהם עשרה המרגלים שהם הורידו הפירות אלינו הם השיבו אותנו דבר שהוא הידוע מדבתם רעה. והכת אשר לא הורידו דבר שהם יהושע וכלב הם אשר ויאמרו טובה הארץ אשר ה' אלקינו נותן לנו הם יהושע וכלב כמאמר הכתוב שם ויהושע כו' ויאמרו כו' הארץ אשר עברנו כו' טובה הארץ מאד מאד שהוא הפך הדבה רעה של מורידי הפירות. ואם כדבריכם שלא מדאגה מרעת יושבי בה ולא מעלות יושבי בה על לבבכם ואולי לא טובה הארץ שלחתם המרגלים. כי האמנתם את ה' א"כ ודאי שאת יהושע וכלב המחזיקים אמונתכם בו ית' היה לכם לשמוע אלא שלא אביתם להלוך ברוע בחירה:

Or HaChaim on Deuteronomy 1:26

(1) **ולא אביתם לעלות** "and you did not want to ascend (to the land of Canaan)." Even though ten spies testified, as will be mentioned shortly where Moses describes the ten as

אור החיים על דברים א':כ"ו
(א) **ולא אביתם וגו'.** והגם שעשרה אמרו עדות כמו שאמר בסמוך אחינו המסו וגו', כבר אמר להם ה' שאין הורשת העיר מצד גבורת

demoralising the whole people, conquest of the land of Canaan had never been made subject to the Israelites' prowess or otherwise. It was a gift from G'd as we explained in detail on Numbers 13,2 based on the words "which I (the Lord) am about to give to you." G'd Himself was going to dispossess the Canaanites as mentioned in verse 29, i.e. "He will wage war on your behalf." None of these words represent a contradiction to the report of the spies describing the cities of Canaan and their inhabitants as exceedingly powerful. Nachmanides' objections are quite unfounded, therefore. [The author assumes that we are all familiar with the commentary by Nachmanides who questioned how one could fault the people for believing 10 spies rather than 2 spies. Ed.]

Ramban on Deuteronomy 1:37

(1) ALSO THE ETERNAL WAS ANGRY WITH ME, FOR YOUR SAKES. He is stating: "Behold, the sin you committed then in the affair of the spies withheld from you the good Land, and yet you continued to sin another time [i.e., at the waters of Meribah] until you prevented me as well, from crossing [the Jordan]."

ישראל אלא במתנה מה', כמו שדייקנו בפרשת שלח (שם י"ג ב') ממאמר אשר אני נותן כי הוא יורש מפניהם יושבי הארץ, כמו שאמר גם כן בסמוך ה' וגו' הוא ילחם לכם, ואין במאמר זה סתירה להכחיש הפלאת תוקף העיר ואנשיה שאמרו המרגלים, ובזה לא קשה קושית רמב"ן:

רמב"ן על דברים א':לי"ז

(א) גם בי התאנף ה' בגללכם יאמר הנה חטאתיכם אשר עשיתם בעת ההיא במרגלים מנעו מכם הארץ הטובה ועוד הוספתם לחטוא בפעם אחרת עד שמנעתם גם אותי מלעבור כי רצה להזכיר יחד עונש כל הנמנעים מעבור אל הארץ כי

For Moses wanted to mention simultaneously that the punishment of all who were prevented from passing into the Land, was caused by their sins. Also in order to mention here the matter of Joshua, that he would cross over because he followed G-d wholeheartedly as did his colleague [Caleb], and, therefore, he will yet deserve to cause the second generation to inherit the Land, because Moses was punished and it was decreed upon him that he was not to cross [the Jordan]. Thus Moses mentioned the whole affair [of the spies] except for the death by plague of the spies themselves. Nor did he mention the slander [of the spies that the *Land eateth up the inhabitants thereof*], for he would not speak of the shame of individuals. Instead he reproved the multitude all of whom sinned and all of whom were punished.

Taanit 29a

“And all the congregation lifted up their voice and cried and the people wept that night” (Numbers 14:1). **Rabba said that Rabbi Yoḥanan said: That night was the night of the Ninth of Av. The Holy One, Blessed be He, said to them: You wept needlessly that**

הכל בגרמת עונותיהם וכדי שיזכיר
 כאן ענין יהושע כי הוא יעבור מפני
 שמלא אחרי ה' כחברו ויזכה עוד
 שינחיל הארץ לדור השני בעבור
 שנענש משה ונגזר עליו שלא יעבור
 והנה הזכיר כל המעשה ההוא
 זולתי מגיפת המרגלים עצמם וגם
 לא הזכיר הדבה כי לא ידבר בגנאי
 היחידים אבל יוכיח את הרבים
 שכולם חטאו וכולם נענשו

תענית כ"ט א

וּתְשֹׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם
 וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלֵילָה הַהוּא אָמַר רַבָּה
 אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אוֹתוֹ לַיְלָה לַיִל
 תִּשְׁעָה בָּאָב הָיָה אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אַתֶּם בְּכִיתֶם בְּכִיָּה שֶׁל
 חָנָם וְאֲנִי קוֹבְעֵ לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת

night, **and I** will therefore **establish**
for you a true tragedy over which
there will be **weeping in** future
generations.